

آیین نامه اجرایی قانون معادن + اصلاحات

ماده 30 - 30

ماده 30

ماده 30 تعیین میزان درصد موضوع تبصره (2) ماده (9) قانون، در زمان صدور پروانه بهره برداری بر اساس دستورالعملی خواهد بود که با توجه به عواملی از جمله نوع ماده معدنی، کمیت و کیفیت ذخیره کشف شده، بهای ماده معدنی در سر معدن، میزان استخراج سالانه، مدت بهره برداری و روش استخراج توسط وزارت ابلاغ خواهد شد.

تبصره 1

تبصره 1 وزارت موظف است پس از صدور پروانه بهره برداری و بر اساس درصد تعیین شده در آن، از تاریخ شروع به استخراج، مراتب را به کاشف ابلاغ تا نسبت به انتخاب محصول استخراج شده و یا بهای آن ظرف یک ماه از تاریخ ابلاغ وزارت اعلام نظر کند. در صورت عدم اعلام نظر در مدت مقرر، بهره بردار موظف است بهای آن را در پایان هر سال به صندوق سازمان ثبت اسناد و املاک کشور تأدیه و مراتب را به صورت کتبی به وزارت اعلام کند.

تبصره 2

تبصره 2 وزارت موظف است تعهدات مربوط به چگونگی اجرای تبصره (2) ماده (9) قانون را در پروانه بهره برداری درج کند. بهره بردار موظف به پرداخت حقوق کاشف در پایان هر سال پس از شروع استخراج و اعلام گزارش همراه با مستندات مربوط به وزارت است. عدم تمکین بهره بردار به منزله عدم اجرای تعهدات وی بوده و مشمول ماده (20) قانون خواهد شد.

تبصره 3

تبصره 3 در مواردی که دارنده گواهی کشف، حقوق خود را به موجب سند صلح به شخص دیگری واگذار

کند، انتقال دهنده و انتقال گیرنده مشمول دریافت حق اکتشاف موضوع تبصره (2) ماده (9) قانون نخواهند بود و این حق اکتشاف صرفاً به کاشفانی که موفق به اخذ پروانه بهره برداری نشده اند، تعلق خواهد گرفت.

تبصره 4

تبصره 4 حقوق موضوع این ماده شامل آن دسته از کاشفانی است که پس از ابلاغ این آیین نامه، موفق به اخذ پروانه اکتشاف منجر به صدور گواهی کشف شده باشند.

تبصره 5

تبصره 5 بهره برداران کاشف و یا بهره بردارانی که حین بهره برداری موفق به کشف ذخیره معدنی جدیدی شوند که منجر به اصلاح و یا اخذ گواهی کشف جدید شود، در صورت تغییر بهره بردار از زمان اصلاح و یا اخذ گواهی کشف جدید، مشمول حقوق موضوع تبصره (2) ماده (9) قانون برای ماده معدنی جدید با رعایت مفاد این آیین نامه خواهند شد.

تبصره 6

تبصره 6 چنانچه کاشف حق اکتشاف را به میزان درصد تعیین شده، از محصول استخراج شده در سر معدن انتخاب کند، موظف است نسبت به حمل آن حداکثر سه ماه پس از اعلام بهره بردار اقدام کند. در صورت عدم حمل در مهلت مقرر، بهره بردار هیچ گونه مسئولیتی در مورد پرداخت حق اکتشاف و یا سهم کاشف از محصول استخراج شده در همان سال نخواهد داشت.

تبصره 7

تبصره 7 در صورت عدم توافق بین بهره بردار و کاشف، میزان سهم کاشف از میزان مواد استخراج شده، سهمی خواهد بود که توسط وزارت تعیین می شود.

تبصره 8

تبصره 8 در مواردی که بهره بردار امکان فروش ماده معدنی را ندارد، کاشف می تواند میزان حق خود را از

مواد استخراج شده برداشت کند.

تبصره 9

تبصره 9 بهره بردار موظف است زمان شروع استخراج را به کاشف به منظور هماهنگی‌های لازم اعلام کند و بهره بردار و کاشف موظفند صورتجلسه مربوط را تنظیم کنند.

تبصره 10

تبصره 10 توافق بین کاشف و بهره بردار در خصوص موضوع تبصره (2) ماده (9) قانون می‌تواند ملاک عمل قرار گیرد.

تبصره 11

تبصره 11 در مواردی که معدن فاقد بهره بردار باشد، این مدت مشمول بیست و پنج سال سقف زمانی موضوع تبصره (2) ماده (9) قانون نیست.

تبصره 12

تبصره 12 دستورالعمل چگونگی اجرای مفاد این ماده از سوی وزارت تهیه و ابلاغ می‌شود.